

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 142

гр. Ловеч, 24.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
Членове: ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500018 по описа за 2022 година за да се произнесе, съобрази:

-

Производство по чл.413,ал.2 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София,ЖК“Младост-4“-Бизнес Парк София,сграда 6, чрез адвокат В. Г.-САК, съдебен адрес гр.София, бул.”България”№81, вх.“В“, ет.8, срещу Разпореждане № 2522/15.12.2021г., пост. по ч.гр.д.№ 2297/2021г. по описа на РС-Ловеч, в частта, в която е отхвърлено искането за присъждане на неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент в размер на 139.58лв. Твърди,че в тази част разпореждането е неправилно, незаконосъобразно и преграждащо развитието на производството,поради което моли да се отмени, като заявлението се уважи изцяло. Не се съгласява с извода на районния съд, че неустойката за предоставеното за ползване от абоната устройство с отстъпка от стандартната цена,начислена поради предсрочно прекратяване на ползваните от него договорни абонаменти. Обяснява,че тази неустойка е предвидена в договора за мобилни услуги, в чл.11, стр.2 и 3 и предвижда в случай на прекратяване на договора преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на потребителя или поради нарушение на задълженията му по договора, следва да заплати за всяка СИМ карта,по отношение на която е налице прекратяване - (1) неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок,като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти,без ДДС, (2) а в случай, че е предоставена отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки,съответстващи на оставащия срок от договора. (3)В случаите когато на абоната е предоставено устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в договора или в предходно подписан документ,чийто срок все още не е изтекъл, потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена

на устройството(в брой или без абонамент) съгласно ценовата листа,действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му(в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг),какъвто съответства на оставащия срок на договора. Не споделя извода на съда,че третата неустойка е прекомерна. Напротив-съобразявайки правния характер на договора за мобилни услуги-като двустранен,с ангажименти и на двете страни, следва да се съобрази,че абонатът не е изпълнил задълженията си и затова следва да бъде санкциониран. Неустоечната клауза е уговорена съобразно постигната Спогодба между „Теленор България“ЕАД и Комисията за защита на потребителите и е съобразена с предписанията от последната. Допълва,че неравноправността на договорна клауза следва да се преценява като се отчита всеки конкретен случай.Тука абонатът е сключил Договор за мобилни услуги и Договор за лизинг с оператора и се е съгласил 24 месеца да заплаща месечна абонаментна такса срещу задължението на оператора да му предоставя достъп до мобилна мрежа. Абонатът се е възползвал от преференциални условия и въз основа на договора за мобилни услуги е взел мобилно устройство с марка SAMSUNG Galaxy A10 32 GB Dual Black. Като абонат устройството му е предоставено с отстъпка от стандартната цена,съгл.т.7 от Договора за мобилни услуги. Стойността, която е платил за устройството, е 219.99лв., при пазарна цена от 439.90лв.,или отстъпката от стандартната цена е в размер на 219.91лв. Не се съгласява с извода на съда,че в този случай потребителят е в значително по-неблагоприятно положение спрямо кредитора. Напротив- може да се приеме,че абонатът е получил повече от това,което е престирали. На първо място е придобил собствеността и то недобросъвестно и така се е обогатил за сметка на оператора. Цената на веща,която е предоставена, е в пъти по-ниска от стандартната такава,което води до претърпяна загуба на заявителя,тъй като абонатът е получил веща на преференциална цена. Придобиването на мобилното устройство по този начин се явява недобросъвестно и води до претърпяна загуба от оператора. Акцентира,че абонатът е имал свободата да сключи безсрочен абонамент, както и да вземе предплатена СИМ карта след като не е искал да се обвърже с договор за 24м., но тогава не би получил отстъпките и условията,които следват от срочния абонамент. Твърди,че устройството е било предоставено на абоната по повод и поради това ,че е избрал „Теленор България“ЕАД за свой доставчик на мобилни услуги. При положение, че абонатът е променил решението си и е преустановил изпълнението на задълженията си, счита,че е необосновано да ползва преференциите на лоялните клиенти за закупуване на устройства на специални ,по-ниски цени.Затова счита,че тази клауза не води до заключение за възлагане на необосновано високи тежести върху потребителя,а напротив-възстановява баланса в отношенията между страните. Абонатът е получил повече от това,което е престирали по договора.Процесната неустойка не е нито неполучена лизингова цена,нито предоставена отстъпка. Операторът се е ангажирал с 24м.договор и с прекратяването му е загубил възможност да го предостави на друг клиент. Предоставил е и устройство с отстъпка на цената в размер на 219.91лв. и не е получил изпълнение. Твърди,че за остатъка до стандартната цена (в претендиращия размер от 139.58лв.) абонатът се е обогатил неоснователно, съотв. операторът търпи загуби. Това е причината да уговори претендиращата неустойка,която дори не представлява цялата, а само част от разликата със стандартната цена.Операторът не претендира цялата разлика и затова счита, че не е налице значително неравновесие в правата и задълженията на страните, по см.на чл.143,ал.2,т.5 от ЗЗП, както приема съдът.

По изложените съображения моли да се отмени разпореждането в обжалваната част.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 05.01.2022г., а жалбата е

подадена на 12.01.2022г., т.е. с пазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№ 2297/2021г. по описа на РС-Ловеч писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

На 09.12.2021г. пред РС-Ловеч е подадено заявление, по което е образувано ч.гр.д.№ 2297/2021г. по описа на съда. Заявителят „Теленор България“ ЕАД е предявил вземане срещу ЮЛ. АС. ОГН. от с.Кирчево, Ловешка област, в размер на 281.91лв., от която сума- 47.82лв. представлява дължими и неплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги и 234.09лв.-неустойка за предсрочно прекратяване на договорния абонамент. Като основание на вземането е посочено, че произтича от Договор за мобилни услуги за ползване на мобилен номер от дата 22.10.2019г. Уточнено е, че за неизплатените мобилни услуги са издадени две фактури-фактура с №7301054693/25.02.2020г. за отчетния период на потребление от 25.01.2020г. до 24.02.2020г., на стойност 18.94лв. и Фактура с № 7302365945/25.03.2020г. за отчетния период от 25.02.2020г. до 24.03.2020г., на стойност 28.88лв. Като последица от неизпълнението на абоната „Теленор България“ ЕАД претендира и неустойка за предсрочното прекратяване в общ размер на 234.09лв., формирана от неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилни услуги, в размер на 94.51лв., представляваща стойността на 3-месечни абонаментни такси и 139.58лв.- неустойка за предоставено за ползване устройство, с отстъпка от стандартната цена, съгл.чл.7 от договора за мобилни услуги. Претендира и направените разноски-държавна такса и адвокатски хонорар. Към заявлението е приложен Договор за мобилни услуги от 22.10.2019г. с Приложение на ценова листа, цитираните фактури и Фактура с №7304974249 от 25.05.2020г., издадена за периода от 25.04.2020г. до 24.05.2020г., в която е отразено и задължението за неустойка от 234.09лв. Приложени са и Общи условия на „Теленор България“ ЕАД.

РС-Ловеч е постановил Разпореждане №2522/15.12.2021г., с което е уважил претенцията за неплатени месечни вноски и неустойка от предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги в размер на 94.51лв., със законната лихва от подаване на заявлението до окончателното изплащане, разноски по съразмерност-102.50лв., а в частта за неустойка във връзка с предоставеното за ползване мобилно устройство, в размер на 139.58лв. е отхвърлил заявлението. В мотивите си съдът е изложил, че клаузата, предвиждаща тази неустойка, е неравноправна, тъй като е сключена във вреда на потребителя, не отговаря на изискванията за добросъвестност и води до значително неравенство в правата и задълженията на доставчика и потребителя.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съобразява, че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410, ал.2 и ал.3 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127, ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му. При твърдение, че облигационното отношение е прекратено, следва да се приложат и доказателствата, с които тази последица е обективизирана.

Съставът намира, че в случая в заявлението са изпълнени изискванията за

индивидуализиране на претенцията по отношение на главницата и неустойките. Заявителят е посочил, че основанието на вземанията е Договор за мобилни услуги за ползване на мобилен номер от дата 22.10.2019г. Уточнил е от какво са формирани претенциите- вземания за неплатени месечни абонаментни такси, със съответните периоди, обективирани и уточнени в издадените от оператора фактури.

По отношение на претенциите за неустойки е направено разграничение за неизпълнението на кои ангажименти се търсят.

Основанието, на което заявителят претендира вземанията и за двете претенции, определени като неустойки, е Договор за мобилни услуги за ползване на мобилен номер от дата 22.10.2019г. Договорът е приложен и е видно, че с него се регламентират само отношенията по ползване на мобилната услуга-срок, цена, тарифи, падеж и т.н. В договора липсват уговорки за предоставяне за ползване на мобилно устройство. Действително- в графа „забележки“ е посочена марката на мобилно устройство, каква е стандартна цена и такава с отстъпка, но липсват конкретни договорености във връзка с предоставяне на ползването. Това е обяснимо с различния предмет на облигационните отношения- по ползване на мобилни услуги и по предоставяне на ползването на мобилно устройство. Става ясно, че отношенията между абоната и потребителя са регламентирани с два договора, които макар да са между едни и същи страни, имат своята самостоятелност, съотв.и последици при неизпълнение. Тук договорът за предоставяне на ползването на устройството (във вида на договор за лизинг или за продажба-при плащане на цялата стойност в брой) не е приложен. Заявителят не се и позовава на него за основание на вземането си (по см.на чл.410 от ГПК). Напротив- твърди, че и това вземане се основава на договора за мобилни услуги. Изобщо не са наведени твърдения има ли неизпълнение по договора за ползване на устройство, на кое задължение, размер, прекратен ли е, как и т.н. Затова не може да се открие основание при твърдение за наличие на неизпълнение само на договора за ползване на мобилни услуги, да се търси приложение и на уговорени по друг договор санкционни последици. Ангажирането на потребителя с подобна санкция противоречи на принципа да договорна автономност.

По изложените съображения съставът намира, че заявлението в тази част е лишено от основание и макар с други мотиви крайната позиция на РС-Ловеч за неоснователност следва да се потвърди.

Съставът намира за нужно да отбележи, че заявителят не е представил доказателства и в подкрепа на твърдението си, че приложеният договор за мобилни услуги е прекратен. Като основание за прекратяване се сочи неизпълнение на ангажимент за заплащане на месечни абонаментни такси за два месеца. Съгласно чл.19в от Общите условия към договора „Теленор България“ ЕАД може да прекрати договора с едномесечно писмено предизвестие при наличие на посочени хипотези, като в т.„г“ е предвидено „съществено или системно нарушение на Общите условия“. Съгласно дефинициите на тези понятия(чл.152, § 23 и §24) соченото неизпълнение следва да се определи като „системно нарушение“ на ОУ. Затова, за да е налице валидно прекратяване на договора за мобилни услуги, следва изявлението на оператора да е обективирано в писмена форма. В случая към заявлението не са приложени такива доказателства, поради което съставът не може да приеме, че е налице валидно прекратяване на този договор, съотв. не са налице основание операторът да търси регламентирани в договора последици от неизпълнение. В частта по отношение дължимата по този договор неустойка, съдът се е произнесъл и не е обжалвано, не е предмет и на настоящия въззивен контрол, поради което съставът не се произнася.

По изложените съображения Разпореждане № 2522/15.12.2021г. на РС-Ловеч, пост. по ч.гр.д.№ 2297/2021г., следва да се потвърди в обжалваната му част.

Затова ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 2522/15.12.2021г., пост. по ч.гр.д.№ 2297/2021г. по описа на РС–Ловеч, в частта, с която е отхвърлено подаденото от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, ЖК“Младост-4“- Бизнес Парк София, сграда 6, чрез адвокат В. Г.- САК, съдебен адрес гр.София, бул.“България”№81, вх.“В“, ет.8, заявление срещу ЮЛ. АС. ОГН. с ЕГН*****, от с.Кирчево, Ловешка област, за вземане в размер на 139.58лв., представляващо неустойка за предоставено за ползване устройство, с отстъпка от стандартната цена, съгл.чл.7 от Договор за предоставяне на за мобилни услуги за ползване на мобилен номер от 22.10.2019г., **като правилно и законосъобразно.**

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____